

Jeg tror nemlig ogsaa, man kan stille for store Fordringer, selv til en Regering, der bestaar af saa udmærkede Mænd som den nuværende Regering. Regeringen vil aldrig kunne bevise, at den med sit Militærvæsen kan forsvare Danmarks Neutralitet, naar denne krænkes af en Stormagt.

Det forekommer mig, at det er noget, som har med det centrale at gøre i hele Behandlingen af denne Sag. Der har været talt meget om, hvad Neutraliteten kræver af os her i Danmark. Den højtærede Forsvarsminister har talt om det, den højtærede Udenrigsminister har talt om det. Der er talt om det af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Hvad de to Talere, den højtærede Forsvarsminister og det ærede Medlem fra Ringkøbing angaar, stiller Sagen sig saaledes for mig, at jeg har nærmest forstaaet deres Udvikling paa den Maade, at de have villet gøre sig Ulejlighed for at fremskaffe nogle Neutralitetspligter, der passede med det Forsvarsvæsen, de ønskede, Rigsdagen skulde vedtage. Men jeg kan ikke gaa ind paa, at de Neutralitetspligter, de have skaffet frem, passe. Ingen af de nævnte Talere vil kunne benægte, at Haager-Konventionerne netop kun omtale mindre Neutralitetskrænkelser af mere eller mindre tilfældig Karakter. Det er det, jeg har hævdede, og det vil jeg blive ved at hævde.

Man siger: Men naar der ikke er nævnt andet i Haager-Konventionerne, er det en selvfølge Sag, at saa have vi andre Neutralitetsforpligtelser. Jeg synes nu, man skal være en lille Smule varsom med at ræsonnere saaledes. For det første: Hvad er selvfølgeligt? Det kan der være meget delte Meninger om. Man skulde mene, det var selvfølgeligt, at den højtærede Landbrugsminister tog sit Tøj og gik ud af Ministeriet jo før, jo hellere; han gør det alligevel ikke. Man skal være varsom med uden videre at slaa fast, hvad der er selvfølgeligt, men en Ting maa man ikke prøve at slaa fast, nemlig, at naar en Ting ikke er nævnt, saa er den selvfølgelig. Og en anden Ting maa man heller ikke slaa fast, at naar en Ting er selvfølgelig, saa behøver den ikke at nævnes. Vi kende saa godt, at der er Ting, som ere selvfølgelige, som dog nævnes mange Gange. „Du maa ikke stjæle“, „du maa ikke slaa ihjel“ — det er noget, der er ganske selvfølgeligt, men alligevel nævnes det og nævnes Gang efter Gang. Nej, men een Ting er selvfølgelig, og det er den, at Danmark ikke er i Stand til at forsvare

sin Neutralitet, naar den bliver krænket af en Stormagt. Derfor er der ingen, der vil kunne paalægge Danmark en Pligt til at gøre, hvad der er det umuligt at gøre.

Nu har jeg nok hørt den højtærede Koneilspræsident flere Gange argumentere ud fra den Forudsætning, at hvis en Stormagt krænker Danmarks Neutralitet, vil denne Stormagt, naar den er i Krig med en anden, ikke kunne have mere Militærvæsen tilovers til Krænkelse af vor Neutralitet, end at vi sagtens kunne tumle den. Det er imidlertid ganske urigtigt. Jeg antager, at dersom det har nogen Værdi for en Stormagt at sætte sig i Besiddelse af vort Territorium, vil denne Stormagt til at opnaa dette Formaal netop anvende den Militærmagt, som er nødvendig, og som staar i absolut og ligefrem Forhold til Vigtigheden af, at Stormagten opnaar det, den ønsker. Man maa virkelig ikke gaa ud fra, at Tyskland eller England, dersom de mente, at det var vigtigt for dem at sætte sig i Besiddelse af Sjælland, vilde nøjes med at anvende en Styrke, der aldeles ikke vilde være i Stand til at realisere det Formaal, vi have for Øje. Tværtimod, begge Parter vilde vistnok være saa fornuftige at sætte ind paa dette Formaalets Opnaaelse det, der er nødvendigt, altsaa mere end det, vi have, til, som man kalder det, at „forsvare Neutraliteten“.

For Resten kunde jeg ønske at vide, hvad den højtærede Forsvarsminister forstaaer ved at forsvare Danmarks Neutralitet. Vil det, at forsvare Danmarks Neutralitet, sige, at vi absolut tilbagevise enhver Krænkelse af Neutraliteten og derved absolut væрге den? Hvis det vil sige dette, er det jo noget, som det er umuligt for Danmark at gøre. Men det kan jo være, at man mener, at det at væрге Neutraliteten vil sige noget andet, at det vil sige dette, at vi i Løbet af 8, 10, 12 eller 14 Dage ofre 8,000, 10,000 eller 15,000 unge Mennesker, og naar de saa ere slaaede ihjel, maa vi falde til Føje og finde os i den Krænkelse af vor Neutralitet, vort Territorium og vort Land, som Angriberen finder for godt. Ja, jeg ved ikke, om det er den Slags Forsvar for Neutraliteten, som den højtærede Minister har indrettet sit Forsvarsvæsen paa, men saa tror jeg i Virkeligheden, det maa siges, at de Penge, de nogle og tyve Millioner Kroner om Aaret, og de 12,000 unge Menneskers Tid ere spildte, og at man har Lov til at hævde det fremfor noget andet.

Den højtærede Udenrigsminister, der